

הנני מושך לך

מכותב שר החינוך והתרבות לממשלה.

אני מבקש להביא לידייעת הממשלה את פעולות מוזיאון ישראל ירושלים, שהקמתו הולכת ונשלמת ושהתייחסו הרשמי נקבעה ל-11 במאי 1965.

עוד בראשית שנת 1957 לכשנודע על אפשרות קבלת תרומה מחלוקת המדינה של אריה"ב מכספה שבארץ (תמורת ספרים שנמכרו בארץ) להקמת מוזיאון בירושלים, מניתי ועדת אשר "תפקידה לדון בדבר הקמת מוזיאון לאומי (לאמנות, עתיקות וכו') בירושלים ולטפל בממצאים להקמת מוזיאון זה".

בראש הוועדה עמד ראש עיריית ירושלים המנוח מר ג. אגרון וחבריו הראשונים היו: ד"ר מ. אבידור, ד"ר ז. איתן, ד"ר ז. ידין ומר ט. קולק. במשך השנים נתווסף לוועדה חברים צבי לוריא, מר י. עילם, ד"ר י. לרונ, ד"ר י"א נבנצל, ד"ר א. בירן וכשנפטר מר אגרון מונח מר מ. איש שלום כראש הוועדה. שנבחר ד"ר נבנצל להיות מבקר המדינה התפטר מתפקידו. שינויים אחרים חלו בהרכב הוועדה בה נמצאים נציגים מ"בצלאל", מ"אגף העתיקות" ומ"אוניברסיטה".

בדצמבר 1957 הוקם גופ משפטי, אגודה עותומנית בשם "קרן המוזיאון ישראל אמריקה". האגודה חתמה על הסכם עם נציגי ממשלה אריה"ב לקבלת 1,500,000 ל"י לבניית האגף המרכזי למוזיאון לאמנויות ולעתיקות בירושלים. האגודה קיבלה את הכספי לרשומה למטרות הבניה. הטיפול בהכנת התוכניות, עריכת תחרות בין הארכיטקטים בארץ וההנחיות הכלליות להקמת המוזיאון היו בידי "הועדה להקמת המוזיאון" הנזכרת לעיל. ביצוע העבודה נמסר לוסף בונה לאחר מכרז.

ממשלה ישראל מצהה העמידה 84 דונם אדמה לרשות המוזיאון בגבעה נווה שאנן לצורכי המוזיאון. ביום נראים בניני המוזיאון והגן סביבתו על הגבעה בין רחוביה ואוניברסיטה העברית.

בשנת 1961 נחתם הסכם בדברים עם ילדי ש. ברונפמן מגדה אשר הבטיחו לחרום 1,000,000 דולר קנדיים להקמת "מווזיאון ש. ברונפמן למקרה ולעתיקות" והבטיחו השתתפות שוחית באחזקת המוזיאון. בהסכם שנחתם נאמר שבמווזיאון יוצגו ממצאים בעלי ערך מווזיאלי הנמצאים ביום באוסף העתיקות, באוניברסיטה העברית ובבצלאל. כמו כן הוסכם שיוקם גוף משפטי למווזיאון ברונפמן שבנהלתו ישתתפו גם ארבעת ילדי ברונפמן. סכום המドroma הועבר במלואו.

מתרומות שונות המגיעות לפחות 2,500,000 ל"י נבנים המבנים אשר היוו את שכנו החדש של בית הנכות הלאומי בצלאל וailו משפחתו גוטסמן מארה"ב תרמה כ-850,000 \$ להקמת היכל הספר אשר בו יוצגו המגילות הבנוונות. בן האמנוח על שם בילי רוז מהוות חלק מווזיאון בצלאל.

- בפברואר 1962 מינה שר החינוך והתרבות, מר א.aben, ועדת בראשותו של שופט בית הדין العليון א. ויתקון אשר מפקדיה יהיו:
1. לנוכח הצעות לקביעת המסגרת המינימלית של מווזיאון;
  2. לבחון את מכולול הבעיות המינימליות של האגפים השונים שיהוו את מווזיאון;
  3. לבדוק את הצורך בחקיקה מיוחדת לגבי רשות מווזיאון.
- נוסף ליור"ר ד"ר א. ויתקון, היו חברי הוועדה ה"ה מ. אבידור, מ. אביה-יונה, א. בירן, ע. גוברין, א. דובקין, י. ידין, ט. קולק זה. ריננות. כמצחיר הוועדה שימש י. ביהם.

הועדה הביעה, לאחר דיונים ממושכים, לדעה אחידה בדבר ניהול מווזיאון. הוועדה לא היתה סבורה שיש צורך בחקיקה מיוחדת והצעה לבנות את המוסד כתאגיד משפטי ציבורי בצורת חברה, שאחריותה מוגבלת בערבות, ללא הון מנויות ולא תוספת המלה "בע"מ" בשם החברה. הוועדה הציעה ש"מווזיאון ישראל, ירושלים" יהיה מורכב, לעת עתה,

בית הנכונות הלאומי לאמנויות בכלל

המודיאון ע"ש. ברונפמן למקורה ולעתיקות

היכל הספר

המודיאון יתנהל ע"י מועצת מנהלים שתנהל את העניינים

המשמעותיים שלוש החטיבות ויאילו כל חטיבה מהא אחריות לביהול

הענינים שבמסכומה. במועד המנהלים יהיו נציגי הסוכנות, הממשלה,

היכל הספר, האוניברסיטה העברית ואנשי ציבור. מועצת המנהלים

תתמנה ע"י נשיא המדינה.

בالمלאות הוועדה נקבעו הסמכויות של מועצת המנהלים של

מודיאון ישראל והסמכויות של כל חטיבה וחטיבה. הוועדה הגיעה

להצעה זו כי נוכחה לדעת שלמעשה אין דרך דולת הדרך המתויה

בתקנון שהצעה כדי להשתית את המודיאון על יסוד בריאות ולהבטיח

יחסים תקינים בין הגופים השונים המשתפים במוסד זה.

הועדה הגישה מסקנותיה ביוני 1963. כדי לבחון את מסקנות

הועדה הולכת למעשה אישרתי ב-12.1.1964 הקמת מועצת מנהלים זמנית

לביהול מודיאון ישראל.

חברי מועצת המנהלים הזמנית של מודיאון ישראל הם:

מר א. איש-שלום, פרופ' נ. אביגד, מר מ. ארדון, ד"ר א. בירן,
ד"ר ד. דינשטיין, מר א. דובקין, פרופ' י. ידין, מר י. ינאי,
פרופ' ב. מזר, מר א. נרבוני, מר ט. קולק, ד"ר ח. רינות ומר
ד. רקסטי. בעמ ביקשתי את מר ט. קולק לשמש יו"ר מועצת זו.

משלוש החטיבות המהוות את מודיאון ישראל יש לשתים - בכלל

והיכל הספר הנהלות רسمיות חוקיות. כדי לאפשר למודיאון ברונפמן

להתחל בפועל איסרתי הרכב הנהלה זמנית למודיאון ברונפמן

לעתיקות בראשותו של ד"ר א. בירן, מנהל אגף העתיקות והמודיאוניים

שבמשרד. חברי הנהלה הזמנית למודיאון ברונפמן הם: פרופ' א"א

אורברן, פרופ' מ. אביה-יונה, ד"ר ש. אביצור, ד"ר א. בירן, מר אדרבר

ברונפמן, גב' מינדה ברונפמן דה-גינצבורג, גב' פילימ ברונפמן

לMBERG, מר צ'רלס ברונפמן, ד"ר מ. דותן, פרופ' י. ידין, מר א.

ישראל, פרופ' ב. מזר, מר י. נבו, פרופ' י. פראוור, מר ט. קולק,

ד"ר ח. רינות ופרופ' מ. שטקליס.

מועצת המנהלים הזמנית של מוזיאון ישראל (בעזרת הנהלות החטיבות השונות) מכשירה עתה את המוזיאון לפתחתו. המבנים העיקריים הושלמו (מקוימים לסיים לפתחה גם אם בניין המוזיאון לילדיים, תרומת משפחת סקר מאנגליה ואולט תצוגות זמניות תרומות מר ספרטוס מריה"ב), הביגנות נישעו, כבישי הגישה נסללו, הוכנו התכניות למערכת הפתחה והושלמו תכניות העבודה בגין המצלבה. עתה עומדים חברי המועצה גם בברור טעם הפתחה ורשימת המזומנים תאריך הפתחה נקבע ל-11 במאי 1965.

בפני המוזיאון העמודנה בעיות תקציביות ומנהליות מהן הנוגעות למוזיאון ישראל בכלל ומהן הנוגעות לחטיבות השונות. אני סבור שרצוי לאפשר להנהלה החטיביות ולמועצה הזמנית של מוזיאון ישראל לטפל בעיות אלה תוך תקופת נסiron ו"הרצחה" בטרם יקבעו הדפוסים המנהליים והתקציביים המוגדרים. בין הבעיות אשר נוצרך לחתם את דעתי עליהן גם בעית היחסים שבין אגן העתיקות הממשלתי האחראי בשמי, בתוקף החוק, לעתיקות המדינה לבין מוזיאון ברוננסמן בו יוצגו חלק מעתיקות אלה. בתוקף החוק רשי, מנהל האגף, באישורי, להשאיל עתיקות למוסדות מדע ולמוסיאונרים. אם כי ועדת ויתקון הציעה מטגרת חוקית ובוגדרת למוזיאון ישראל וחטיבתו אני סבור שרצוי שתקופת "הרצחה" תימשך עד לאחר הפתחה. תוך תקופה זו תבחן הצעות וימחשלו הדברים בכור החיים היום-יומיים.

לאור הנסiron שיידרכ שובה לממשלה הצעה מוגדרת בשונה הבאה אך רציתי כבר עתה להביא את דבר הקמת המוסד התרבותי-חינוכי החשוב והממרכזי לידיעת חברי הממשלה.